

URADNI VESTNIK

POPRAVEK

V Uradnem vestniku Občine Mengeš št. 9/2007 z dne 20. decembra 2007 je bil objavljen Sklep o določitvi vrednosti povprečne gradbene cene na področju občine Mengeš za leto 2008 ter vrednosti zemljišč in odškodnin za trajne ustanovitve služnosti. Ker je pri objavi prišlo do tiskarske napake, sklep ponovno objavljamo.

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/79, 10/98 in 74/98) in 22. člena Statuta Občine Mengeš (Uradni vestnik Občine Mengeš, št. 5/99, 3/01), je Občinski svet Občine Mengeš na 12. redni seji dne 29.11.2007 sprejel naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VREDNOSTI POVPREČNE GRADBENE CENE NA PODROČJU OBČINE MENGEŠ ZA LETO 2008 TER VREDNOSTI ZEMLJIŠČ IN ODŠKODNIN ZA TRAJNE USTANOVITVE SLUŽNOSTI

1.	Povprečna gradbena cena (PGC) za 1m ² stanovanjske površine na območju občine Mengeš znaša:	885,53 eur/m ²	
2.	Pri izračunu vrednosti stavbnega zemljišča v primeru prodaje zemljišča, ki je v lasti Občine Mengeš, in v naravi predstavlja manjšo povečavo gradbene parcele sosednjega zemljišča na območju Občine Mengeš je za posamezna območja upoštevati naslednje odstotke od PGC:		
	- območje naselja Mengša	8% od PGC	
	- območje naselja Loka pri Mengšu	7% od PGC	
	- območje naselja Topole in Dobeno	6% od PGC	
3.	Pri izračunu vrednosti stavbnega zemljišča v primeru prodaje zemljišča Občini Mengeš, ki v naravi predstavlja, zemljišča ki so bila ali bodo uporabljena za gradnjo javnih cest in drugih javnih površin je za posamezna območja upoštevati naslednje odstotke od PGC:		
	- območje naselja Mengša	2% od PGC	
	- območje naselja Loka pri Mengšu	1,75% od PGC	
	- območje naselja Topole in Dobeno	1,50% od PGC	
4.	Pri izračunu odškodnin za trajno ustanovitev služnosti vgradnje in vzdrževanja komunalne infrastrukture za 1/m ² zemljišča je za posamezna območja upoštevati naslednje odstotke od PGC, glede na območje in namembnost zemljišča.		
		KMETIJSKO	STAVBNO
	- območje naselja Mengša	0,15% od PGC	1% od PGC
	- območje naselja Loka pri Mengšu	0,13% od PGC	0,9 % od PGC
	- območje naselja Topole in Dobeno	0,11% od PGC	0,8 % od PGC
5.	Predlagane cenovne osnove se uporabljajo od 01.01.2008 dalje in se tekom leta valorizirajo z indeksom podražitev, ki ga objavlja GZS – Združenje za gradbeništvo in IGM za skupino “Stanovanjska gradnja”. V primerih iz točke 3 in 4, vse stroške prenosa lastninske pravice plača Občina Mengeš, v primeru iz tč. 2 pa vse stroške plača kupec.		

OBČINA MENGEŠ
Občinski svet

Številka: 116-12/4
Datum: 29. 11. 2007

Na podlagi 55. člena Odloka o odvajanju komunalne in padavinske odpadne vode v občini Mengeš (Ur. vestnik Občine Mengeš št. 6/2005) sprejemam:

PRAVILNIK O TEHNIČNI IZVEDBI IN UPORABI OBJEKTOV IN NAPRAV JAVNE KANALIZACIJE

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se ureja tehnična izvedba in uporaba javnega kanalizacijskega omrežja ter kanalizacijskih objektov in naprav na območju občine Mengeš.

2. člen

Določila tega pravilnika se morajo obvezno upoštevati pri upravnih postopkih, planiranju, projektiranju, izvajanju (gradnji), upravljanju in uporabi objektov in naprav javne kanalizacije in drugih komunalnih vodov, ki s svojim obstojem, delovanjem ali s predvideno

gradnjo neposredno vplivajo na javno kanalizacijo. Poleg določil tega pravilnika, je treba obvezno upoštevati tudi: vse veljavne zakone, predpise, odloke in pravilnike za tovrstno dejavnost, slovenske, evropske in mednarodne standarde, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika, navodila proizvajalcev uporabljenih materialov in opreme za kanalizacijo. Za vse zadeve, ki jih ta pravilnik ne ureja, veljajo določila slovenskih standardov PSIST prEN 752 in SIST EN 1610.

II. DEFINICIJE KANALIZACIJSKIH SISTEMOV PO NAMENU UPORABE IN SESTAVNIH DELIH

1. NAMEN UPORABE

3. člen

Glede na namen odvodnje se javni kanalizacijski sistem deli na: mešan - če odvajamo po kanalizacijskem sistemu odpadno in padavinsko vodo skupaj (čiste meteorne vode se, v kolikor teren to dopušča ponikajo), ločen - če odvajamo v en kanalizacijski sistem padavinsko vodo, v drugega pa odpadno vodo.

2. SESTAVNI DELI KANALIZACIJSKIH SISTEMOV

4. člen

Kanalizacijski sistem tvorijo: omrežje in objekti na omrežju (jaški, požiralniki, peskolovi, lovilci lahkih tekočin, lovilci maščob in olj, črpališča, razbremenilniki, združitevni objekti, zadrževalni bazeni, regulacijski objekti, telemetrijske postaje, nadzorni centri), objekti in naprave za čiščenje odpadne vode, interna kanalizacija in kanalizacijski priključki, kot sestavni del objekta v lasti uporabnika.

III. TEHNIČNI NORMATIVI ZA PROJEKTIRANJE, GRADNJO IN OBNOVO

1. SPLOŠNO

1. a. Osnovni pogoji

5. člen

Kanalizacijska mreža mora biti projektirana in izgrajena tako, da zagotavlja optimalen odvod odpadne in padavinske vode ob minimalnih stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja. Cilji projektiranja, gradnje in rekonstrukcije so: - zaščita zdravja ljudi - zaščita okolja pred onesnaženjem v okviru predpisanih omejitev - zaščita vodotokov in podtalnice - zaščita odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično preobremenitvijo - skrb za lokalno napajanje vodonosnikov - zagotovitev primerne zmogljivosti kanala (prevodnost) - skrb za varne delovne pogoje - skrb za trajnost sistema - zaščita pred neprijetnimi vonjavami - zadovoljivo delovanje in vzdrževanje sistema, omogočeno dostopno in varno kontroliranje, čiščenje in vzdrževanje kanalov, objektov in naprav s strojno opremo, brez povzročitve škode ter obratovanje brez zamašitev

- varovanje zdravja in življenj obratovalnega osebja
 - statična in dinamična nosilnost kanala
 - omejitve pogostosti preplavitve na predpisano vrednost
 - preobremenitev naj ne bi prekoračevala predpisanih vrednosti
 - izključitev ogrožanja obstoječih, na oskrbovalne naprave mejnih objektov, s strani kanalizacije
 - vodotesnost kanalizacije za odpadno vodo, ustrezno zahtevam preskušanja
 - doseganje zahtevane življenjske dobe in ohranitev stanja
 - preprečitev nastajanja smrada in strupenih snovi.
- Izbira vrste sistema za odvod odpadne in padavinske vode je v pretežni meri odvisna od
- vrste sistema, ki že obstaja
 - topografije
 - kapacitete in kvalitete odvodnika
 - vrste dotokov v sistem
 - potrebe po čiščenju
 - obstoječih čistilnih naprav
 - drugih lokalnih pogojev

6. člen

Pozornost je potrebno posvetiti topografskim značilnostim terena in geološki sestavi tal.

Kjer so geološke karte pomanjkljive je potrebno izvesti predhodne raziskave. Z geotehničnimi raziskavami je potrebno pridobiti kolikor mogoče natančne podatke o:

- prepustnosti terena
- toku in gladini podtalnice
- možnostih napajanja vodonosnika
- o dopustnih obtežbah terena
- nevarnosti drsin
- posedanju
- gibanju finih delcev (izpiranju) in nabrekanju v glinenih slojih
- obremenitve bližnjih objektov in cest
- poprejšnji uporabi zemljišč (vključujoč rudarstvo)
- agresivnosti zemljine in podtalnice
- možnostih uporabe vrste cevi
- možnostih uporabe posteljice cevi.

7. člen

Za presojo, ali so izpolnjene zahteve sistema za odvod vode, je treba upoštevati vse razpoložljive pomembne podatke, kot so podatki o:

- poplavlav
- zamašitvah, porušitvah in poškodbah kanalov
- upoštevanju pogojev na vtokih in izpustih v in iz sistema za odvod vode
- pregledih kanalov s TV kamero
- pritožb o širjenju smrada
- hidravličnih preverb
- delovanju mehanskih in električnih naprav
- rezultatih tlačnih preskusov
- delovanju in stanju regulacijskih naprav
- preobremenitvah.

Če postavljene zahteve niso izpolnjene, so potrebni ukrepi za izboljšanje z upoštevanjem zahtevane prioritete.

8. člen

Načrti in karte katastra kanalizacijskega sistema so osnova za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo kanalizacijskih sistemov.

1. b. Parametri odpadne vode

9. člen

Parametri odpadne vode v kanalizacijskih sistemih morajo ustrezati določilom veljavnega predpisa, ki določa maksimalne koncentracije snovi, ki so dovoljene za izpust v javno kanalizacijo.

10. člen

V primeru, da odpadne vode na priključku uporabnika ne ustrezajo zgoraj navedenim zahtevam, mora uporabnik s predčiščenjem, spremembo tehnologije ali drugimi ukrepi doseči izpolnjevanje kriterijev za maksimalne dovoljene koncentracije za izpust v javno kanalizacijo.

1. c. Količina vode

11. člen

Količina odpadne vode je osnova za dimenzioniranje kanalizacijskih sistemov in naprav za čiščenje odpadne in padavinske vode.

Sušni odtok:

Sušni odtok je skupna količina komunalne odpadne vode iz gospodinstev, obrti in in industrije, tehnološke odpadne vode iz obrti in industrije, v kolikor se le ta priključuje na javno kanalizacijo ter infiltracije tuje vode.

Količino komunalne odpadne vode se izračuna ob upoštevanju predvidenega števila uporabnikov in normi porabe vode $n_p=150$ l/os/dan za prebivalce oz. skladno z normo porabe iz Pravilnika o tehnični izvedbi in uprabi objektov in naprav javnih vodovodov, ki je podana v tabeli 1. V kolikor razpolagamo s podatki o porabi vode na izbranem območju, jih lahko uporabimo za izračun, upoštevaje predvidene spremembe.

Tabela 1: Norma porabe in odvedene vode, glede na dejavnost

gospodinjstvo	150 litrov na prebivalca na dan
turizem	200 litrov na posteljo na dan
gostinstvo	15 litrov na gosta na dan
javni uradi	15 litrov na zaposlenega na dan
vojašnice	100 litrov na vojaka na dan
šole	20 litrov na dijaka na dan
javni bazeni	300 litrov na kopalca na dan
ppekarne	150 litrov na zaposlenega na dan
frizerski salon	100 litrov na zaposlenega na dan
avtopralnice	200 litrov na avto
mlekarne	4 litre na liter mleka

Industrijsko in odpadno vodo iz obrti je potrebno upoštevati na podlagi merjenih ali ocenjenih vrednosti iz porabe vode, upoštevaje predvidene spremembe.

Količina tuje vode se upošteva iz dejanskih meritev oz. maksimalno kot 100% 24-urni sušni odtok ali kot specifična infiltracija 0,15 l/s/ha reducirane prispevne površine.

Pri dimenzioniranju kanalizacije za odpadno vodo se skupna količina odpadne vode poveča še za dodaten deževni dotok z območij z ločeno kanalizacijo, ki je maksimalno enaka 100% 24-urnemu sušnemu odtoku.

12. člen

Urni maksimum za določitev sušnega odtoka je odvisen od števila prebivalcev in zaposlenih na obravnavanem območju, izražen v % dnevnega pretoka in znaša običajno 1/6 - 1/18 dnevne potrošnje po naslednji tabeli:

Tabela 2: Največja urna poraba v razmerju do povprečne dnevne porabe v odvisnosti od števila prebivalcev v naselju

Število prebivalcev na območju	Največja urna poraba v % dejanske dnevne porabe
do 500	17
nad 500 do 1500	13
nad 1500 do do 5000	11
nad 5000 do 20000	8
nad 20000	6

13. člen

Deževni odtok:

Pri izbiri kriterijev za hidravlično dimenzioniranje padavinske in mešane kanalizacije se mora upoštevati ustrezna jakost nalivov, čas zbiranja in natoka padavinske vode ter polnitev kanala oz. možnost preplavitve.

Pri majhnih sistemih za odvod vode se svetuje uporabiti enostaven, vendar zanesljiv postopek izračuna. Možno je uporabiti tudi modele za dinamične simulacije.

Pri večjih sistemih za odvod vode, kot tudi pri manjših sistemih, ki se jih modelira, je primerno neposredno

določiti stopnjo zaščite pred poplavo. To velja posebno tam, kjer lahko nastane večja škoda ali je ogroženo zdravje prebivalcev.

14. člen

Pogostnost nalivov je v neposredni povezavi s stopnjo zaščite pred poplavljanjem sistema in naj se vzame glede na vrednosti po tabeli 3.

Projektant mora uporabiti ustrezno intenzivnost in trajanje naliva za vsako območje in sicer tako, da je trajanje naliva enako trajanju odtoka. Koefficient odtoka ϕ je potrebno definirati glede na pozidavo, nagib in vrsto zemljišča.

Tabela 3: Upoštevanje pogostosti pri zasnovi kanalskega omrežja in spremljajočih objektov (po standardu SIST EN 752-2)

Pogostost nalivov 1) (1x v "n" letih)	Kraj	Pogostost poplav (1x v "n" letih)
1 v 1 (n = 1)	Podeželje	1 v 10
1 v 2 (n = 0,5)	Stanovanjska območja	1 v 20
1 v 2 (n = 0,5) 1 v 5 (n = 0,2)	Centri mest, industrijska in obrtna območja: - s preskusom poplavljanja - brez preskusa poplavljanja	1 v 30
1 v 10 (n = 0,1)	Podzemni prometni objekti Podvozi	1 v 50

1) pri nalivih ne sme priti do preobremenitve

Upoštevati je zmanjšanje odtoka zaradi dokazanega podaljšanja časa zbiranja (zakasnitve) ali dokazane akumulacijske sposobnosti kanalske mreže in objektov za zadrževanje odtoka.

15. člen

Kanalizacija naj bo dimenzionirana tako, da pri izbranem nalivu ne poplavlja.

Zasnovi je treba prilagoditi tam, kjer ni dosežena zahtevana zaščita pred poplavlami. Seveda pa so možni tudi slučajji, pri katerih je potrebna prilagoditev zato, da se izognejo predimenzioniranju.

Ta način ravnanja naj bo izbran tudi, če gre za preverbo obstoječih sistemov za odvod vode.

1. d. Jakost nalivov

16. člen

Za določitev jakosti naliva je potrebno upoštevati vrednosti gospodarsko enakovrednih nalivov za meteorološko postajo Ljubljana (po študiji Inštituta za zdravstveno hidrotehniko - J. Sketelj).

Tabela 4: Upoštevanje jakosti nalivov pri zasnovi kanalskega omrežja in spremljajočih objektov

N	Meteorološka postaja Ljubljana											
	Jakost odtoka nalivov l/s/ha, trajanja min											
	5	10	15	20	30	60	90	120	180	300	420	600
0,1	590,6	383,3	281,2	225,6	165,6	97,2	71,4	57,4	42,1	31,4	28,2	25,1
0,2	528,6	333,3	296,2	198,6	146,7	87,4	64,5	52	38,4	28	24	20,4
0,5	404,5	253,1	191,6	157,2	119,0	73,9	56	45,9	34,8	24,5	19,4	15,2
0,67	375	233,5	177	145,4	110,2	68,7	52,1	42,8	32,4	22,8	18,2	14,2
1	327,4	211,6	160,6	132,1	100,2	62,5	47,6	39	29,6	20,9	16,6	
2	259,3	173,2	131,8	108,6	82,7	51,9	39,5	32,5	24,8	17,6		
4	201,7	133,1	101,7	84,1	64,3	40,6	31	25,6	19,6			
6	164,9	109,2	84,2	70	54,0	34,4	26,7	21,2	15,1			

1. e. Pretočne hitrosti

17. člen

Minimalna dovoljena hitrost odpadne vode v kanalu

je 0,4 m/s pri sušnem pretoku. Maksimalna dovoljena hitrost odpadne vode je 3 m/s. Občasno je ta hitrost lahko tudi višja (do 6 m/s), v kolikor izbrani material to omogoča brez poškodb ostenja.

1. f. Minimalne globine in padci

18. člen

Globina ima velik vpliv na stroške gradnje in vzdrževanja. Pri odločitvi o načinu gradnje naj se prouči oz. obravnava globina drenaž in kanalov v povezavi z ostalimi faktorji kot so:

- zaščita pred poplavitvijo
- vrsta tal
- prisotnost talne vode
- bližina temeljev zgradb
- bližina dreves in druge vegetacije s koreninami
- zaščita pred zmrzaljo.

19. člen

Minimalna začetna globina kanalov za odpadno vodo naj bo takšna, da omogoča priključitev odtokov iz pritličja bližnjih objektov gravitacijsko in znaša min. 1,20 m.

Minimalna začetna globina kanalov za padavinsko vodo naj bo takšna, da omogoča priključitev cestnih požiralnikov in dvorišč bližnjih objektov in znaša min. 0,80 m.

20. člen

Pri projektiranju je priporočljivo slediti naravnemu padcu terena ob upoštevanju minimalnega vzdolžnega padca kanalizacijske cevi in minimalne dovoljene hitrosti. Minimalni vzdolžni padec cevi javne kanalizacije je 1/DN, pri čemer je DN svetli premer cevi izražen v mm in je le izjemoma manjši ter je hkrati omejen z upoštevanjem minimalne dovoljene hitrosti zato, da ne pride do odlaganja trdnih delcev. V kolikor to ni mogoče, je potrebno predvideti ukrepe za stalno čiščenje kanalov.

1. g. Polnitve in minimalni premeri cevovodov

21. člen

Premeri cevovodov naj bodo izbrani na osnovi hidravličnih zahtev, pogojev glede vzdrževanja in tako, da je možnost zamašitve minimalna. Najmanjši svetli profil javne kanalizacije znaša 250 mm. Minimalni profil tlačnih vodov črpaljšč je 80 mm. Ustreznost dimenzij cevovodov je potrebno dokazati s hidravličnim računom, pri katerem naj se za maksimalne vrednosti polnitve upoštevajo sledeče vrednosti:

- kanal za odpadno vodo - 50% polnitev pri maksimalnem sušnem odtoku
- kanal za meteorno vodo - 80% polnitev pri projektiranem naliivu
- kanal mešanega tipa - 80% polnitev pri projektiranem naliivu in maksimalnem sušnem odtoku.

1. h. Zaščita cevovodov pred mehanskimi vplivi

22. člen

Cevovodi morajo biti vgrajeni po navodilih proizvajalcev cevi tako, da so zaščiteni pred mehanskimi vplivi (obtežbe, vibracije, posedanje tal). Kanalizacijski cevovodi kot najgloblja instalacija morajo biti lokacijsko vgrajeni po principu prioritete tako, da je v primeru okvare možen strojni izkop s strojem, ki ima orodje za izkop s širino najmanj 30 cm.

23. člen

Na mestih, kjer zaradi objektivnih razlogov ni možna kasnejša intervencija z izkopom, mora biti kanal položen v prehodnih kolektorjih ali kinetah. Odločitev o obbetoniranju kanala mora bazirati na statični presoji kanala. S statičnim izračunom je potrebno dokazati spopnjo varnosti pred porušitvijo po veljavnih standardih.

1. i. Varovanje kanalizacijskega omrežja, objektov in naprav

24. člen

Varovanje kanalizacijskega omrežja, objektov in naprav mora biti izvedeno tako, da ni možen pristop ali kakršnokoli škodljivo delovanje nepooblaščenim osebam ali živalim.

Tehnično se varujejo vsa črpaljšča tako, da je možen nadzor vstopa na varovano območje. Vse naprave in objekti na omrežju se varujejo tehnično in samo v posebnih primerih tudi fizično, kar je treba določiti posebej.

2. DIMENZIJE IN MATERIALI ELEMENTOV CEVI

2. a. Dimenzije elementov cevovodov

25. člen

Standardne dimenzije (DN) za javne kanalizacijske sisteme se označujejo v mm in so naslednje: 250, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1100, 1200, 1400, kar pomeni nazivni premer glede na notranji premer cevovoda. Za hišne in skupinske kanalizacijske priključke se uporabljajo cevi DN 150 (oz. PVC DN 160 mm) in DN 200 mm.

2. b. Materiali elementov cevovodov

26. člen

Material mora zagotavljati vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim in drugim vplivom (npr. pri čiščenju kanalov) ter pričakovano življenjsko dobo cevovoda, ki naj znaša minimalno 50 let. Materiali, iz katerih so elementi cevovoda, vključno s tesnili, ki pridejo v stik z vodo, ne smejo glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti spremenjati kakovosti vode.

27. člen

Pri novih cevovodih ali obnovah obstoječih cevovodov, je dovoljeno uporabiti naslednje materiale: za odvod odpadne vode in mešano kanalizacijo: polivinil klorid, armirani poliester, polietilen, polipropilen, duktilno litino, keramiko, jeklo, centrifugirane AB cevi z gumi tesnili za odvod padavinske vode: poleg navedenih je možno uporabiti tudi druge betonske cevi.

2. c. Transport in skladiščenje elementov cevovodov

28. člen

Dele cevovodov se mora transportirati in skladiščiti tako, da se ne poškodujejo, ne spreminjajo oblike, ne krivijo in ne pridejo v stik s škodljivimi snovmi. Spojni deli cevovodov ne smejo biti onesnaženi z zemljo, blatom, odpadno vodo ali škodljivimi snovmi.

Če se temu ni mogoče izogniti, jih je treba pred vgradnjo očistiti, poškodovane in deformirane cevi pa za zavreči.

3. KRÍŽANJE IN PREČKANJE CEVOVODOV Z DRUGIMI PODZEMNIMI NAPELJAVAMI, NAPRAVAMI IN OBJEKTI

3. a. Splošno

29. člen

Pri križanju kanalizacije z ostalimi podzemnimi inštalacijami poteka kanalizacija v liniji, skoraj horizontalno in brez vertikalnih lomov. Križanja morajo potekati načeloma pravokotno, izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije in druge podzemne inštalacije med 45° in 90°.

Ker se mora pri gradnji kanalizacije zagotavljati padec, ima njena lega glede na ostale komunalne instalacije prednost, zato se morajo ostali vodi prilagajati kanalizaciji. Praviloma naj poteka kanalizacija pod ostalimi komunalnimi vodi.

3. b. Vertikalni odmiki od ostalih komunalnih vodov

30. člen

Vertikalni odmiki med kanalizacijo s spremljajočimi objekti in ostalimi podzemnimi instalacijami merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih cevovodov, ne morejo biti manjši od odmikov določenih v členih tega pravilnika:

- V primerih križanja, ko je:
- kanalizacija nad vodovod, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
 - ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni, od zunanje stene cevi kanalizacije, najmanj 2,5 m na vsako stran,
 - v primeru možnosti kontrole drenirane vode, sta ustji zaščitne cevi lahko odmaknjeni, od zunanje stene cevi kanalizacije 0,8 m na vsako stran,
 - v izjemnih primerih je vodovodna cev lahko zaščitena tudi drugače (PVC folija, glinen naboj) po dogovoru z upravljalcem
 - vertikalni odmik (od temena zaščitne cevi do temelja kanala) najmanj 0,3 m,
 - kanalizacija pod vodovodom na območju vodopustnega zemljišča, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
 - vertikalni odmik najmanj 0,3 m,
 - kanalizacija pod vodovodom na območju vodonepropustnega zemljišča:
 - v tem primeru vodovoda ni obvezno vgraditi v zaščitno cev,
 - vertikalni odmik najmanj 0,6 m,
 - v primeru, da je odmik manjši od 0,6 m mora biti vodovod vgrajen v zaščitno cev
 - kanalizacija pod plinovodom, PTT kabli ali elektro kabli, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - plinovod, PTT kabli in elektro kabli morajo biti vgrajeni v zaščitni cevi,
 - ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije, najmanj 0,5 m na vsako stran,
 - vertikalni odmik najmanj 0,5 m
 - kanalizacija nad plinovodom, PTT kabli ali elektro kabli, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vertikalni odmik najmanj 0,5 m,
 - v primeru križanja s toplovodom, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vertikalni odmik najmanj 0,4 m.
- Ko gre za sočasno gradnjo ali v izjemnih primerih, so odmiki v soglasju z upravljavcem lahko tudi manjši.

3. c. Obešanje na gradbeno konstrukcijo

31. člen

Tlačni vod kanalizacije naj bo obešen na armirano - betonsko ploščo mostu, podprt z nosilci. Potek tlačnega voda mora biti usklajen z izvedbo nosilne konstrukcije in vozišča. Cevovod naj ima padec, če je le mogoče v smeri praznjenja, tako da se cevovod po prekinitvi črpanja samodejno izprazni v kanal z gravitacijskim odtokom. S tem se v času nizkih temperatur izognemo morebitni zamrznitvi odpadne vode v cevovodu. Najvišji del cevovoda naj bo lociran na brežini, kjer je črpaljšče. Cevovod naj poteka, v kolikor ni posebnih ovir in zahtev drugih udeležencev v postopku, v višini mostne konstrukcije na nizvodni strani mostu, tako da ne zapira svetle odprtine mostu, ter da ga mostna konstrukcija štiti pred plavinami, ki jih nosi visoka voda.

32. člen

Predvideti je pritrjevanje (obešanje) cevovoda na mostno konstrukcijo. Pri izbiri trase in načina pritrjevanja je upoštevati minimalno potrebni prostor za

montažo na obeh straneh cevovoda (vsaj 0,5 m). Glede na tip konstrukcije mostu je potrebno predvideti fiksno točko in drsne podpore (konzole) cevovoda, upoštevati je možne maksimalne raztezke in pomike mostne konstrukcije v odvisnosti od temperaturnih in drugih pomikov mostne konstrukcije.

33. člen

Cevovod mora biti izveden in pritrjen tako, da bodo preprečeni vplivi drugih instalacij in konstrukcij nanjo. Prekomerne aksialne pomike, povzročene zaradi raztezkov konstrukcije, je potrebno ustrezno kompenzirati. Konzole morajo preprečevati vse neustrezne prečne pomike cevovoda.

Predvideti je tipske montažne elemente za pritrjevanje cevovoda na mostno konstrukcijo, ki omogočajo hitro in enostavno montažo na dokončno zgrajen objekt mostu ter časovno ne ovirajo izvajanja gradbenih del (montažni sistemi).

34. člen

Del cevovoda, ki poteka ob oz. na mostni konstrukciji mora biti toplotno izoliran, uporabijo naj se predizolirane cevi. Predvidijo naj se cevi z zaščitnim plaščem.

Potrebno je obdelati prehoda cevovoda v zemljo.

Pri novih mostovih naj bo predvideno polaganje cevovoda v kineto.

3. d. Prečkanja vodotokov Nadzemno prečkanje vodotokov

35. člen

Nadzemno prečkanje se lahko izvede:

- s pomočjo samostojne mostne konstrukcije, ki poleg urbanističnih pogojev in statike, upošteva tudi pogoje določene v drugih točkah tega pravilnika,
- s pomočjo cestne mostne konstrukcije ob upoštevanju pogojev, določenih v drugih točkah tega pravilnika.

Kanal je lahko vidno obešen na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajen v kineti. V primeru, ko je kanal vgrajen v kineti, mora le ta imeti montažne pokrove po celi dolžini.

V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanala in temu primerno izbrati način pritrditve kanala in kompenzacijo dilatacij.

3. e. Podzemno prečkanje

36. člen

Pri podzemnem prečkanju vodotoka se cevi polagajo v primerno izkopane jarko v dnu vodotoka. Način izkopa, polaganje cevovoda in zasip zavisi od vrste vodotoka (širina, globina, velikost pretoka, itd) in oblike ter vrste terena brežin (strmi, položni, raščeni teren, plazovit teren, itd).

Vsako podzemno prečkanje vodotoka je treba načrtovati posebej. Pri tem je potrebno upoštevati pogoje upravljalca vodotoka, navodila proizvajalcev cevi in izkušnje podjetij, ki ta dela opravljajo.

3. f. Prečkanje železnice

37. člen

Poleg pogojev, določenih v prejšnjih točkah je treba izpolniti še naslednje zahteve:

- prečkanje železnice se izvaja skladno z zahtevami iz soglasja upravljalca železnice
- za vsako križanje z železnico je potrebno izvesti statični izračun
- prečkanje železnice s kanalom manjšim od DN 600 mm mora biti izvedeno v zaščitni cevi
- ustji zaščitnih cevi morata biti izven gradbenega telesa železniškega tira
- na obeh koncih križanja oz. koncih zaščitne cevi morata biti izdelana revizijska jaška

3. g. Prečkanje cest

38. člen

Podzemno prečkanje mestnih in lokalnih cest se

praviloma izvaja brez uporabe zaščitnih cevi, če je kanal vgrajen na globino, ki jo predpisuje proizvajalec cevi in ustreza statičnemu izračunu.

Prečkanje avtocest se izvaja enako kot podzemno prečkanje železnic.

4. HORIZONTALNI ODMIKI KANALIZACIJSKIH VODOV OD OSTALIH KOMUNALNIH NAPELJAV IN OBJEKTOV

39. člen

Minimalni odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov, ne sme biti manjši od 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35 stopinj.

40. člen

Minimalni odmik od dreves in okrasnega grmičevja

- od dreves 2,0 m
- od okrasnega grmičevja 1,0 m

41. člen

Odmiki napeljav, ki potekajo vzporedno s kanalizacijo

Komunalni vod	Globina v odvisnosti s kanalizacijo	Odmik
Vodovod	Večja ali enaka (sanitarni in mešani kanal)	3,0 m; lahko manj z ustreznimi ukrepi za zaščito vodovoda
Vodovod	Manjša – teme kanalizacijske cevi niže od vodovoda (sanitarni in mešani kanal)	1,5 m
Vodovod	meteorna kanalizacija ne glede na globino	1,0 m
Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali PTT napeljave	Teme cevi niže kot kanalizacija	1,0 m
Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali PTT napeljave	Večja	0,8 m

42. člen

Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljalci posameznih komunalnih vodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši kot jih določa standard PSIS prEN 805 v točki 9.3.1., in sicer:

- horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,4 m
- horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,4 m
- v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih napeljav velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,2 m.

Posebno je treba paziti, da se med izkopom zagotovi stabilnost prisotnih naprav in podzemnih napeljav.

5. OBJEKTI NA KANALIZACIJSKEM SISTEMU

43. člen

Objekti na kanalizacijskem omrežju so namenjeni zagotovitvi pravilnega delovanja in izvajanja kontrole, čiščenja in vzdrževanja kanalizacijske mreže. To so revizijski jaški, razbremenilniki, črpališča, zadrževalni bazeni prvega vala, peskolovi, lovilci olj in maščob, čistilne naprave, hišni priključki ter merilna mesta.

6. REVIZIJSKI JAŠKI

44. člen

Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menja smer, naklon ali prečni profil kanala in na mestih združitve dveh ali več kanalov.

Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški so praviloma:

- za kanale DN 250 do DN 300 40,0 m
- za kanale DN 400 do DN 500 60,0 m
- za kanale DN 600 do DN 1000 80,0 m
- nad DN 1000 100,0 m

Revizijski jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji.

Revizijski jaški naj bodo notranjega premera minimalno 1000 mm. Revizijski jaški globine manjše od 1,6 m imajo lahko notranji premer 800 mm. Revizijski jaški večje globine so lahko sestavljeni iz osnovnega dela višine min 1,5 m in svetlega premera 1000 mm, prehodnega kosa in vstopnega dela premera 800 mm.

Vstopne lestve iz nerjavečega jekla je potrebno vgraditi v RJ na kanalih prereza več kot 1000 mm.

Pokrovi na revizijskih jaških naj bodo litoželezni, dimenzij Ø 600 mm oz. 600x600 mm, praviloma z odprtinami in dimenzionirani ob upoštevanju standarda SIST EN 124.

V primeru poteka kanalizacije po poplavnem območju, je potrebno pokrove revizijskih jaškov namestiti nad koto visoke vode oz. na revizijske jaške namestiti vodotesne pokrove, tako da se prepreči vdor površinskih voda v kanalizacijo. V slednjem primeru je potrebno minimalno na vsak tretji revizijski jašek vgraditi zračnik, ki odzračuje kanalizacijski vod nad koto visoke vode.

Jaški v terenu z visoko talno vodo morajo biti zavarovani pred premiki zaradi vzgona.

45. člen

V primeru, ko je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 0,5 m, je potrebno predvideti prepadni oz. kaskadni revizijski jašek. V kaskadnem revizijskem jašku je potrebno izvesti stopnjo iz kolena in ravnega dela cevi ter T – kosa pred vtokom v revizijski jašek. Stopnja se izvede iz istega materiala ali iz materiala z boljšimi lastnostmi, kot je osnovni kanal. Izvedba stopnje v revizijskem jašku je dovoljena le izjemoma oz. je potrebno svetli premer revizijskega jaška dodatno povečati, tako da je svetla odprina revizijskega jaška kljub notranji kaskadi minimalno DN 800 mm.

V primeru, ko so hitrosti odpadne vode v kanalu velike, je na vertikalnih lomih potrebno izvesti umirjevalne elemente. Z umirjevalnimi elementi je potrebno zmanjšati energijo curka na stene revizijskega jaška.

46. člen

Pri združevanju kanalov s premerom nad DN 400 mm morata cevovoda na vtočni strani oklepati kot enak ali manjši od 45°, oziroma se zgradi združitveni objekt, pri kanalih manjšega premera pa je izvedena priključitev pod kotom, v loku, v koritnici revizijskega jaška.

7. RAZBREMENILNIKI

47. člen

Razbremenilniki so objekti na mešanem kanalizacijskem omrežju, ki jih gradimo z namenom, da v času močnejših padavin del padavinske vode odvajamo neposredno v odvodnik in s tem zmanjšamo maksimalne pretoke v dolvodnih kanalih.

48. člen

Pri dimenzioniranju razbremenilnikov je potrebno upoštevati:

- pretežni del onesnažene padavinske vode, predvsem pa prvi močno onesnaženi val, je potrebno zadržati v sistemu in ga odvajati na čistilno napravo,
- predvideti je iztok padavinske vode v odvodnik na razbremenilnih objektih gorvodno od čistilne naprave največ 10-krat letno
- poleg izgradnje zadrževalnih bazenov je potrebno izkoristiti tudi zadrževalno kapaciteto obstoječe

kanalske mreže tako, da v primeru 10-letnega naliva ne bo prišlo do poplavljanja terena. Razbremenilnike se dimenzionira na podlagi ustreznih tujih predpisov tako, da je zagotovljeno odvajanje onesnažene padavinske vode, predvsem pa prvega močno onesnaženega vala do čistilne naprave, praviloma po nemškem predpisu ATV 128.

49. člen

Razbremenilniki so praviloma sestavljeni iz sledečih enot:

- dotočnega kanala
- razbremenilne komore s prelivno steno
- dušilke, ki se nadaljuje z iztočnim kanalom
- prelivnega kanala za odvod prelite vode iz razbremenilne komore v odvodnik.

Razbremenilne objekte se po potrebi razširi in dopolni po potrebi z naslednjo opremo:

- dušilno komoro z vgrajeno dušilko (dušilna zaporica, težnostna dušilka ipd.)
- regulacijsko prelivno steno,
- daljinskim nadzorom (vstop v objekt, dotok, odtok proti ČN, količina in kakovost prelite vode, delovanje zapornih elementov)

8. ČRPALIŠČA

8. a. Splošno

50. člen

Črpališča gradimo povsod tam, kjer vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig vode na višji nivo.

8. b. Dimenzioniranje

51. člen

Potrebno je upoštevati naslednje pogoje:

- akumulacijski bazen mora biti ustrezen za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku. Čas akumuliranja med vklopoma črpalke je max. 2 uri. Pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največ 10 vklopov ene črpalke na uro.
- premer tlačnega voda mora biti min. DN 80, izbrana mora biti črpalka, ki ima prepustnost za trde delce premera minimalno 50 mm
- minimalne potrebne hitrosti v tlačnih cevovodih pri nominalni kapaciteti črpalke:
 - vertikalni vodi: $v=1\text{m/s}$
 - horizontalni vodi: $v=0,7\text{m/s}$
- maksimalna hitrost v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalok vzporedno: $v_{\text{max}}=2\text{ m/s}$
- avtomatske grablje je potrebno nameščati pri črpališčih z dotokom večjim od 30 l/s
- zmogljivost črpalok se določa na osnovi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen
- vsako črpališče mora biti opremljeno z minimalno dvema črpalkami tako, da se njuna prioriteta delovanja medsebojno izmenjuje po vsakem zaključenem ciklu delovanja, oziroma v primeru delovanja samo ene črpalke po 1 uri neprenehane delovanja
- črpališče mora biti opremljeno z opremo za krmiljenje, nadzor in prenos podatkov, ki mora vključevati števec obratovalnih ur in števec števila vklopov za vsako črpalko.

8. c. Opis črpališča

52. člen

Črpališče naj bo praviloma klasične vodnjaške oblike (okroglo), ustreznega premera. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami, sicer pa naj bo le pokrito s pokrovom.

Pokrov naj bo predviden za zaklepanje. Praviloma je objekt zaščiten z ograjo.

Dovod električne energije do predvidenega objekta mora biti usklajen z razpoložljivimi možnostmi ele-

ktrodistributerja. Izbiro zagona naprav je potrebno predvideti v skladu razmerami elektroomrežja. Elektroomarica z instrumenti za kontrolo delovanja in napajanja objekta je locirana v neposredni bližini črpalnega bazena, postavljena na betonski podstavek, izveden po predpisih, oziroma zahtevah elektrodistributerja.

Črpališče mora biti opremljeno z daljinskim nadzorom. Za telemetrijsko posredovanje podatkov se predvidi postavitev antene na nadzemni objekt, oziroma na predvideni lokaciji (če je možno na drog javne razsvetljave, ipd.).

V nadzorni center se sporoča:

- signal vstopa v objekt
 - število vklopov in obratovalnih ur za vsako črpalko posebej
 - signali napak na elektro in strojni opremi (prenapetostne in pretokovne zaščite, termične zaščite, signali vdora vode v motorje, signali delovanja momentnih zaščit, izpad faz)
 - obratovalni tok in delovne ure elektromotorjev
 - signal delovanja nivojskih zaščitnih stikal (hrušk) oz. nivo odpadne vode v črpališču
 - meritev trenutnega pretoka in kumulativna vrednost pretoka
- Elektronapajanje, upravljanje in kontrola delovanja naprav so izvedeni v prostostoječi ali stenski elektroomarici, locirani v nadzemnem delu ali na betonskem podstavku ob črpališču (zaščita IP 55). Zagotoviti je potrebno ukrepe, ki preprečujejo kondenz in zmrzovanje.

53. člen

Črpališče mora biti dostopno s specialnim vozilom za čiščenje kanalizacije.

8. d. Tlačni vod

54. člen

Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. V primeru izvedbe tlačnega cevovoda $L > 80\text{ m}$, je potrebno na dostopnem mestu na polovici trase predvideti jašek s čistilnim kosom, ki omogoča čiščenje tlačnega voda s specialnim vozilom, za nujne primere čiščenja.

Globina vkopa tlačne cevi naj bo min. 0,8 m.

Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalok, se mora izračunati tlačna nihanja za vsak vod, daljši od 20 m in predvideti način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

9. ZADRŽEVALNI BAZENI PRVEGA VALA

9. a. Namen

55. člen

Zadrževalni bazeni prvega vala so objekti na mešanem kanalizacijskem omrežju, ki jih gradimo z namenom, da ujamemo prvi val močno onesnažene odpadne vode ob padavinah, katerih odtok presega hidravlično prevodnost nizvodnega kanalizacijskega omrežja. Z izgradnjo zadrževalnih bazenov praviloma dosežemo:

- zmanjšanje maksimalnega padavinskega odtoka in zato potrebne manjše profile dolvodnih kanalov
- zadržanje in delno čiščenje prvega vala močno onesnažene padavinske vode.

9. b. Dimenzioniranje

56. člen

Pri dimenzioniranju zadrževalnih bazenov je potrebno upoštevati:

- pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, predvsem pa prvi močno onesnaženi val zadržati v kanalizacijskem sistemu in ga odvajati na čistilno napravo
- predvideti iztok padavinske vode v odvodnik na razbremenilnih objektih gorvodno od čistilne naprave

največ 10-krat letno

- poleg izgradnje zadrževalnih bazenov, izkoristiti tudi zadrževalno kapaciteto obstoječe kanalske mreže tako, da v primeru 10-letnega naliva ne bo prišlo do poplavljanja terena.

57. člen

Zadrževalne bazene prvega vala se dimenzionira na podlagi ustreznih tujih predpisov, praviloma po nemškem predpisu ATV 128 tako, da je zagotovljeno zadrževanje prvega vala onesnažene padavinske vode ter nadzorovano odvajanje te vode na čistilno napravo.

Poleg predpisov je potrebno pri projektiranju bazena upoštevati parametre (količina zadržane vode, višina zajezbe, maksimalen iztok), ki jih določijo upravljavec javnega kanalizacijskega sistema.

9. c. Opis zadrževalnega bazena

58. člen

Zadrževalni bazeni so praviloma sestavljeni iz sledečih enot:

- razbremenilnik pred ali na dotoku v bazen
- akumulacija (pokrita/nepokrita, peskolov, korito za sušni pretok, v kolikor je bazen nameščen na glavnem vodu, akumulacijski prostor, prelivna stena, v kolikor je to bazen s prelivom v vodotok, potopna stena in drugo)
- enote na iztoku iz bazena (iztočni kanal z dušilko oz. črpališče, kanal za prelito vodo z iztokom v odvodnik in drugo)

V bazene se po potrebi vgradi sledečo opremo:

- čistilni elementi (avtomatske grablje, naprava za kompaktiranje odpadkov s kontejnerjem, prekucniki za izpiranje dna akumulacije, po potrebi črpalke in mešala za usedline ter drugo)
- regulacijski elementi (senzorji za merjenje pretoka in nivoja, dušilke, zapornice ter drugo)
- kontrola delovanja naprav - brezžični ali kabelski sistem zveze s prenosom podatkov v nadzorni center zadrževalne službe (postavitev antene na lokaciji objektov, v prostoru upravljanja pa potrebna oprema, vgrajena v elektroomarici)
- tlačni sistem za izpiranje sten bazena
- vodovodni priključek iz javnega vodovoda
- nizkonapetostni elektro priključek iz omrežja z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata
- pri pokritih akumulacijah, sistem za prisilno prezračevanje akumulacijskega prostora.

10. PESKOLOVI, LOVILCI OLJ IN MAŠČOB

59. člen

Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v sistem. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilnike, zadrževalne bazene, čistilne naprave) na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z izločevalniki lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem možnem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in imeti predviden način odstranjevanja usedlih snovi. Peskolovi, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezne listine o skladnosti z veljavno zakonodajo.

60. člen

Lovilci lahkih tekočin se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljene spuščati v kanalizacijo in v padavinsko kanalizacijsko omrežje pred izpustom v vodonosnik, če se odvaja padavinska voda s površni, kjer obstaja možnost razlivanja lahkih tekočin. Izdelani in dimenzionirani morajo biti po standardu SIST EN 858. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin. Če so

vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih vzdržuje ter skrbiti za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljalec sistema. Lovilci lahkih tekočin, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezne listine o skladnosti z veljavno zakonodajo.

Gradnja lovilcev olj je obvezna:

- na vodovarstvenih pasovih in na območjih, ki ležijo na vplivnih območjih črpališč za pitno vodo, v primerih, ko se odpadna padavinska voda s cest in parkirnih površin odvaja v ponikovalnice
- v garažah in na pralnih ploščadih
- na parkiriščih za tovorna vozila in avtobuse

61. člen

Lovilci maščob se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba iz odpadne vode izločiti maščobe, ki je po predpisih ni dovoljeno izpustiti v kanalizacijo. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in imeti predviden način odstranjevanja izločenih maščob. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih mora vzdrževati ter skrbiti za odstranjevanje izločenih maščob uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljalec. Lovilci maščob, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezne listine o skladnosti z veljavno zakonodajo. Vgradnja lovilcev maščob v gostinskih lokalih, kjer pripravljajo toplo hrano, je obvezna. Tako nastali odpadki se odpeljejo na komunalno deponijo, oziroma komunalno čistilno napravo.

11. ČISTILNE NAPRAVE ZA ČIŠČENJE ODPADNE VODE

11. a. Splošno

62. člen

Čistilna naprava za čiščenje odpadne vode mora zadostiti naslednjim zahtevam:

- upoštevani morajo biti vsi veljavni predpisi in standardi za to področje
- naprava ne sme povzročati prekomernega smrada, hrupa in emisij
- čistilna naprava ne sme biti preobremenjena
- ne sme predstavljati nevarnosti za zdravje in življenje ljudi
- nevarnosti za osebe na objektih in napravah morajo biti zmanjšane na najmanjšo možno mero
- projektirana uporabna doba objektov in naprav je najmanj 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektro in strojno opremo
- dosežena mora biti predvidena vodotesnost bazenov in drugih objektov
- načrtovani morajo biti pogoji za učinkovito vzdrževanje
- možno mora biti povečanje oz. spremembe procesov na objektih in napravah
- dosežena mora biti s projektom določena zanesljivost procesa, možnost slabega delovanja mora biti zmanjšana na minimum
- poraba energije mora biti zmanjšana na najmanjšo možno mero
- v projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata.

Pri zasnovi čistilne naprave se mora upoštevati naslednje podatke:

- podatke o sestavi odpadne vode, iz katerih je razvidna prisotnost agresivnih in korozivnih snovi
- podatke o klimatskih razmerah in značilnosti lokacije, kot so temperatura, vlažnost, vetrovi ipd.
- zahteve, ki se nanašajo na hrup, smrad, prah, pene, vibracije, elektromagnetna valovanja ipd.
- posebne zahteve, ki se nanašajo na zasnovo čistilne naprave in so praviloma določene v razpisni dokumentaciji oz. v projektni nalogi za objekte in naprave na ČN
- zahteve, ki se nanašajo na vzdrževanje

11. b. Zahteve za projektiranje

63. člen

Pri projektiranju je potrebno upoštevati naslednje osnovne zahteve:

- vse naprave, ki se lahko pokvarijo, morajo biti instalirane tako, da je dosežena zadostna varnost obratovanja in čiščenja tudi, če ne delujejo vedno z največjim izkoristkom oz. če je del vgrajenih naprav pokvarjen
- upoštevati se mora, da se naprava lahko v prihodnosti delno rekonstruira ali dogradi; kjer je možno in smiselno, je potrebno predvideti obtoke (bypass), v primeru rekonstrukcije in vzdrževanja
- dotok na čistilno napravo mora biti zasnovan tako, da se lahko zmanjša količina vode, ki doteka na čistilno napravo
- v primerih, ko je oskrba z energijo lahko pogosto motena, je predvideti ustrezno rezervno napajanje elementov in naprav. Proces na čistilni napravi mora biti zasnovan tako, da se po končani motnji vzpostavi normalno operativno stanje v najkrajšem možnem času.
- čistilna naprava mora biti zasnovana tako, da je mogoče enostavno vzorčenje odpadne vode na dotoku in iztoku iz naprave oz. iz kateregakoli elementa na čistilni napravi na mestih, ki so pomembna za kontrolo procesa in emisij
- vse informacije o kvaliteti in kvantiteti snovi in elementov na čistilni napravi, ki so pomembna za učinkovito delovanje čistilne naprave morajo biti dostopne (pretok, nivo, tlak, temperatura, koncentracija snovi, pH vrednost)
- omogočeno mora biti varno in enostavno čiščenje, vzdrževanje in popravila objektov in naprav na čistilni napravi.

11. c. Konstruktivne zahteve

64. člen

Konstruktivne zahteve za objekte so:

- konstrukcija objektov na čistilni napravi mora delovati skupaj z vgrajenimi napravami kot funkcionalna enota,
- natančnost pri dimenzioniranju mora biti takšna, da omogoči pravilno inštalacijo in operativnost vgrajenih naprav,
- dosežena mora biti zanesljivost za prenašanje obremenitev (npr. tlak, statične in dinamične obtežbe) v času delovanja in servisiranja naprave,
- dosežena mora biti odpornost proti kemičnim in biološkim obremenitvam snovi iz vode, blata, atmosfere, plinov ter proti temperaturi oz. temperaturnim spremembam,
- dosežena mora biti varnost proti vzgonu, ko so objekti prazni,
- dosežena mora biti vodotesnost

Posebno pozornost je potrebno posvetiti naslednjim elementom:

- prehodom med objekti in napravami
- zvezam med strojnimi in elektro elementi in napravami
- dostopom k objektom in napravam
- ventilaciji in temperaturi v objektih
- oskrbi z vodo
- možnosti praznjenja objektov
- napravam za dvigovanje
- skladiščenju delovnih sredstev in nevarnih snovi
- betonskim in zemeljskim bazenom

65. člen

Pri zasnovi, delovanju, vzdrževanju in pri rekonstrukciji strojnih in elektronaprav, opreme in inštalacij je potrebno posebno pozornost posvetiti naslednjim elementom:

- podatkom, ki so pomembni za statično in strojno dimenzioniranje elementov in naprav kot so npr. obtežba, nosilnost, torzija, uporabnost, staranje itd.
- potem, stopnicam in podestom
- rešetkam, grabljam s kompaktorjem
- pokrovom, motažnim odprtina, odprtina za čiščenje

- premikajočim delom (kolesa ipd)
- črpalkam, kanalom in cevovodom
- vpihovalom in kompresorjem
- merilni in kontrolni opremi
- elektro opremi
- zaščiti materialov proti koroziji
- kakovosti varjenja

66. člen

Pri zasnovi, gradnji in delovanju čistilne naprave je potrebno določiti in zasledovati:

- vplive na okolje
- varnost objektov in naprav oz. posameznih elementov
- delovanje in vzdrževanje
- rezervne dele in posebna orodja

12. KANALIZACIJSKI PRIKLJUČKI

12. a. Splošno

67. člen

Kanalizacijski priključek je del objekta, ki je v lasti lastnika objekta, namenjen pa je odvodu odpadne vode do javnega kanalizacijskega omrežja. Za izvedbo in projektiranje kanalizacijskih priključkov smiselno veljajo vsa določila tega pravilnika, tudi če niso posebej navedena v tem poglavju.

Za vsak kanalizacijski priključek se izdelata projektna dokumentacija, ki upošteva potrebe uporabnika in obvezno temelji na tehničnih karakteristikah javne kanalizacije.

68. člen

Kanalizacijski priključki so po namenu razdeljeni na:

- stalne, ki so namenjeni stalnemu odvodu vod
- začasne, ki so namenjeni začasnim potrebam uporabnikov (gradbiščni priključki, priključki za različne prireditve)
- provizorične, ki so namenjeni za odvod stalnim porabnikom v času vzdrževalnih del na javnem kanalizacijskem omrežju
- skupinske kanalizacijske priključke, ki so namenjeni odvodu vod iz več objektov na ožjem območju (cesti, ulici), kjer ni zgrajeno sekundarno omrežje javne kanalizacije

12. b. Tehnični pogoji izvedbe priključkov

69. člen

Skladno z Odlokom o odvajanju komunalne in padavinske odpadne vode je osnovna zahteva pri načrtovanju in izvedbi kanalizacijskega priključka, da se povsod kjer teren dopušča, ponika strešne padavinske vode, oziroma se jih izpušča v vodotok pod pogoji za izpust. V mešan sistem kanalizacije se priključuje minimalna količina odpadnih padavinskih vod.

Priključek na kanalizacijo se lahko izvede pod naslednjimi pogoji:

- najmanjši profil kanalizacijskega priključka je DN 150 mm
- priključek (spoj na javno kanalizacijo) se izvede praviloma pod kotom 45° v smeri toka vode v javnem kanalu in sicer praviloma nad niveleto gladine stalnega pretoka v javnem kanalu
- praviloma se izvajajo priključki na javni kanal s pomočjo odcepnih kosov ustreznih dimenzij pod kotom 45°
- vse spremembe smeri kanalizacijskih priključkov v neposrednem območju priključitve na javni kanal, se lahko izvedejo le z uporabo lokov do največ 45°
- revizijski jaški na kanalizacijskih priključkih do globine dna priključne cevi -1,60 m pod terenom, so lahko notranjega premera 800 mm, globlji jaški pa so notranjega premera 1000 mm
- Minimalni vzdolžni padec nivelete kanalizacijskega priključka znaša praviloma 2% oz. izjemoma za sanitarne odpadne vode ter za mešan odtok 1,5 %

- in za padavinski odtok 1%.
- za skupinski hišni priključek, za kanale izven zgradb velja, da znaša minimalni vzdolžni profil 1:DN v mm
- za skupinske kanalizacijske priključke veljajo enaki tehnični pogoji projektiranja in izvedbe, kot za javno kanalizacijo, le da je minimalni svetli premer skupinskega kanalizacijskega priključka lahko tudi 200 mm. Padci nivolet kanalizacijskih priključkov ne smejo biti večji od 6%. Pri večjih padcih se izvedejo višinske stopnje (kaskade), razen v neposrednem območju priključka, kjer se lahko z uporabo lokov do največ 45°, premagajo tudi večje višinske razlike.
- odvod odpadnih voda se lahko izvede neposredno za vse etaže objekta, katerih kota nivelete tlaka je vsaj 10 cm višja od nivelete bližnjega pokrova revizijskega jaška na javnem kanalu gorvodno od mesta priključka oz. pri katerih je najnižji prost vtok odpadnih vod objekta na tej koti
- iz vseh etaž objekta s priključenimi sanitarnimi elementi, ki ležijo niže od za 10 cm povišane nivelete bližnjega pokrova revizijskega jaška na javnem kanalu gorvodno od mesta priključka, se odvaja odpadne vode ločeno preko ustrezno dimenzioniranega internega črpališča do skupnega zunanjega revizijskega jaška.
- izjemoma je možna neposredna priključitev odvoda odpadnih vod iz prostorov, katerih kota priključenih sanitarnih elementov (merodajen je najnižji odprt odtok) leži pod za 10 cm povišano niveleto prvega pokrova revizijskega jaška na javnem kanalu gorvodno od mesta priključka, z uporabo nepovratne zaklopke, v kolikor leži kota temena javnega kanala na mestu priključitve najmanj 80 cm pod koto najnižjega odprtega odtoka sanitarnega elementa. Tovrstno rešitev se lahko predvidi in izvede le v individualnih objektih, kjer je to v lastnem (osebnem) interesu lastnika objekta. V tem primeru mora biti sestavni del dokumentacije tudi podpisana izjava uporabnika, da v celoti krije nastale stroške zaradi možne preplavitve objekta.

12. c. Posebni pogoji

70. člen

Če kvaliteta odpadnih vod uporabnika ne ustreza pogojem za izpust v javno kanalizacijo, mora biti na interni kanalizaciji urejeno ustrezno predčiščenje odpadne vode in na kanalizacijskem priključku izveden merilni jašek v skladu z določili tega pravilnika če je zaradi potreb uporabnika in vrste javne kanalizacije možno izvesti odvod odpadnih in meteornih vod, se interna kanalizacija za odpadne in meteorne vode obvezno izvaja ločeno in se združi v zadnjem revizijskem jašku pred priključitvijo na javni kanal.

12. d. Ostali pogoji

71. člen

- Kanalizacijski priključek se lahko izvede le na podlagi projektne dokumentacije in pismenega soglasja upravljalca javne kanalizacije ob obvezni kontroli s strani predstavnika upravljalca, ki o pravilnosti izvedbe del izdelava zapisnik,
- pred zasipom kanalizacijskega priključka je obvezna izvedba geodetskega posnetka, ki se preda upravljalcu javne kanalizacije.

12. e. Projekt kanalizacijskega priključka

72. člen

Za izvedbo kanalizacijskega priključka se izdelava projekt skladno s pravilnikom, ki ureja področje projektiranja.

11. f. Ostalo

73. člen

Za vse pogoje projektiranja in izvedbe kanalizacijskih

- priključkov, ki se nanašajo na vgradnjo cevi, jaškov in odnikov od ostalih objektov in podzemnih komunalnih napeljav ter niso posebej navedeni v tem poglavju, se smiselno uporablja ostala določila tega tehničnega pravilnika.
- Ukinitve kanalizacijskega priključka obsega odstranitev spoja priključne cevi na javnem kanalu ali skupinskem priključku oz. odstranitev provizorija, če gre za začasn kanalizacijski priključek.

13. MERITVE KOLIČIN IN PARAMETROV ONESNAŽENOSTI ODPADNIH VODA

13. a. Namen

74. člen

Namen meritev je določitev količin in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja. Izvajajo se na stalnih merilnih mestih, ki so locirana na vseh iztokih tehnoloških odpadnih voda pred vtokom v kanalizacijski sistem, na vseh pomembnejših iztokih komunalnih voda v odvodnik ter na točkah, ki so pomembne za določitev parametrov na samem kanalskem omrežju. Glede na količino tehnoloških odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.

13. b. Zakonodaja

75. člen

Izvedba merilnega mesta, parametri onesnaženosti ter obseg in metode izvajanja meritev morajo biti skladni z veljavnimi uredbami in pravilniki.

13. c. Osnovni načini merjenja

76. člen

V kanalizacijskih sistemih in na čistilnih napravah uporabljamo sledeče osnovne načine merjenja pretoka odpadne vode:

- odprt sistem, kjer je pretok funkcija globine vode, nagiba ter omočenega preseka v merilnem kanalu: $Q=f(h,s,A)$. Odprt sistem merjenja uporabljamo v odprtem kanalu, kjer voda odteka gravitacijsko.
- zaprt sistem, kjer je pretok funkcija hitrosti vodnega toka in preseka cevi $Q=f(v,A)$. Cev, v kateri teče vodni tok, je popolnoma zaprta in napolnjena z vodo. Zaprt sistem merjenja uporabljamo tam, kjer odpadno vodo črpamo po ceveh, oz. s tehničnimi ukrepi dosežemo, da je odsek cevovoda na katerem izvajamo meritve potopljen.
- merjenje s sledili; pretok izračunamo iz znane množine sledila, za kar mora uporabnik pripraviti poseben načrt izvajanja meritve.

Vsa merjenja pretoka odpadne vode, se morajo izvajati v skladu s standardi in tehničnimi predpisi.

13. d. Splošne tehnične zahteve za postavitev merilnega mesta

77. člen

Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilno mesto mora biti prilagojeno vrsti dejavnosti onesnaževalca. V primeru spremembe dejavnosti je ustrezno prilagoditi tudi merilno mesto. Izvajalcu meritev mora biti v vsakem trenutku omogočen dostop do merilnega mesta. Dimenzije dotočnega in odtočnega kanala morajo biti izvedene tako, da je omogočen neoviran tok vode (npr. neovirano prelivanje pri merskih prelivih). Padec korita naj omogoča minimalno hitrost pri srednjem dnevnem dotoku 0,4 m/s (samoizpiranje). V merskem koritu mora biti preprečen rinjen in plavajoči transport snovi (pesek, krpe ipd.). V primerni bližini merilnega mesta mora biti posebno varno mesto, prirejeno za postavitev avtomatskega vzorčevalnika za odpadno vodo, ki ga postavi izvajalec

- javne službe, kadar izvaja kontrolne in raziskovalne meritve na kanalizacijskem omrežju in za to potrebuje podatke z določencem merilnega mesta.
- Merilno mesto mora biti varno osvetljeno, tako da je mogoče delo tudi ponoči.
- Ker v kanalizacijskih napravah lahko nastajajo strupeni in zdravju škodljivi plini, je potrebno omogočiti neovirano (naravno ali prisilno) prezračevanje merilnega mesta in pri tem upoštevati ustrezne tehnične predpise in standarde.
- Zaradi varnosti morajo biti vsi kovinski deli vgrajeni v merilnem mestu, ki služijo dostopu in varovalne ograje iz nerjavečega jekla ali iz drugega obstojnega materiala.
- Uporabnik mora za napravo, ki jo namerava uporabljati za merjenje pretoka, predložiti izvajalcu javne službe podatke o tehničnih lastnostih naprave ter dokazila pooblaščenice organizacije o tehnični ustreznosti naprave. Iz predloženih listin mora biti razvidna pravilnost načina vgradnje za izbrano napravo, območje merjenja ter točnost meritev za posamezno območje merjenja glede na pretok oz. glede na kemične in fizikalne lastnosti odpadne vode.

13. e. Prikazovanje, obdelava in prenos podatkov

78. člen

- Merilna elektronska naprava mora biti izdelana tako, da je mogoče na enem ali na večih prikazovalnikih neposredno odčitati:
 - višino vodne gladine v merilni točki
 - vrednost pretoka, v predpisanih količinah
 - kumulativni pretok
- Merilna naprava mora omogočiti daljinski prenos podatkov.
- Mogoče mora biti kontinuiran zapis vrednosti pretoka, v predpisanih enotah na posebnem tiskalniku (registratorju) ali zapis na tiskalniku nadzornega sistema (računalnika).

Zapisovanje količine pretoka mora biti tako pogosto, da je mogoče izdelati dnevne in letne krivulje pretoka s primerno natančnostjo.

Merilni instrumenti morajo biti montažni, da jih lahko zamenjamo v primeru poškodbe in po uporabi očistimo.

14. PREIZKUŠANJE CEVOVODOV

79. člen

Zmogljivost sistemov za odvod vode je treba preskušati in presojsati med gradnjo pri rekonstrukciji in obnovi, po zaključku posamezne gradbene faze, kot tudi med celotno dobo uporabe.

Preizkusi in presoje obsegajo:

- preizkus tesnosti cevovoda z vodo ali z zrakom po standardu SIST EN 1610;
- pregled s TV kamero;
- preizkus s pregledom pohodnih kanalov;
- nadzor dotokov v sistem;
- določitev infiltracije, določitev sušnega odtoka;
- nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik;
- nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanica plinov z zrakom) v sistemu;

80. člen

Izbira vrste preskusov in presoj zavisi od tega, ali gre za nov ali obstoječ sistem za odvod vode.

Preizkus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem cevovodu. Preizkus tesnosti je treba opraviti po standardu SIST EN 1610 in ga mora izvajati za to pooblaščenica organizacija.

Po opravljenem preizkusu tesnosti se sestavi zapisnik, ki ga podpiše nadzorni organ in vodja gradbišča. Zapisnik o uspešno opravljenem preizkusu tesnosti je sestavni del investicijsko tehnične dokumentacije.

15. REKONSTRUKCIJA, OBNOVA IN POPRAVILO KANALIZACIJSKIH VODOV

81. člen

Obnova kanalizacijskega voda je izboljšava dosedanjega, pri kateri je ohranjena, deloma ohranjena ali spremenjena funkcija dosedanjega, vendar je ohranjena osnovna struktura dosedanjega voda. Rekonstrukcija kanalizacijskega voda je izdelava novega po obstoječi ali spremenjeni trasi, pri kateri je ohranjena prvotna funkcija dosedanjega. Popravilo je odpravljanje lokalnih poškodb na obstoječem kanalizacijskem vodu.

82. člen

Pred pričetkom obnove mora biti izdelana ocena stanja, ki mora vsebovati:

- vse ugotovitve pomanjkljivosti (na osnovi pregleda s TV kamero, meritev pretokov in preizkusov tesnosti, evidence popravil, evidence motenj kot so preplavitve, zamašitve, porušitve, posedanja, itd.),
- analizo vzrokov za ugotovljene pomanjkljivosti,
- hidravlično preverbo dimenzij in padcev,
- stanje obremenitev in obstoječih pogojev vgradnje,
- analizo lastnosti odpadne vode,
- določitev stopnje ogroženosti okolja (podtalnice, vodotokov, objektov v bližini),
- določitev stopnje ogroženosti kanalizacijskega voda glede na ostale instalacije,
- pričakovane spremembe prostorskega urejanja,
- omejitve pri možnih gradbenih posegih (promet, dostopnost do objektov),
- ocena stroškov.

83. člen

Na osnovi ocene stanja in določitve ciljev in prioritete, se izbere postopek obnove. Po potrebi se mora za obnovo izdelati projekt, oz. elaborat, ki mora vsebovati tudi parametre, ki jih je možno kontrolirati po opravljeni obnovi.

IV. REVIZIJE PROJEKTOV

84. člen

Vsi predvideni posegi ali gradnje, ki bistveno vplivajo na obstoječe ali predvideno obratovanje kanalizacijskega sistema, morajo biti projektno obdelani. Vsi projekti morajo biti predloženi upravljavcu kanalizacijskega sistema v pregled in odobritev. Revizijski pregled projektne dokumentacije izvrši upravljavec kanalizacijskega sistema na stroške investitorja pred izdajo ustreznega soglasja.

V. KONČNA DOLOČBA

85. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Mengeš.

Številka: 354-3/2008

Datum: 30.01.2008

Župan
Franc Jerič

Na podlagi 55., 57. in 97. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt) Ur.l. RS št33/2007 in na podlagi 22. člena Statuta Občine Mengeš (Uradni vestnik Občine Mengeš, št. 5/99, 3/01, 8/06) sprejme župan Občine Mengeš

SKLEP O PRIPRAVI SPREMEMB IN DOPOLNITEV ODLOKA O PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJIH – CENTER MENGEŠ

1. Ocena stanja in razlogi za spremembe in dopolnitve Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih – Center Mengeš

Odluk o prostorskih ureditvenih pogojih – Center Mengeš je bil sprejet na 42. seji Občinskega sveta Občine Mengeš dne 2. oktobra 2002 in je bil objavljen v Uradnem vestniku Občine Mengeš št. 10/2002, 20. oktobra 2002. Spremembe in dopolnitve se nanašajo na območje urejanja M7, morfološka celota 1V-j – Stari trak ter del območja M3/4S-a. Območje je degradirano in pozidano z gabariti večinoma industrijsko skladišnega namena, ki so opuščena. Območje se prenove v celoti, vanj se umesti: trgovsko – stanovanjski objekt s parkirnimi mesti v podzemni garaži in na nivoju terena. Parkirna mesta se uredijo tudi za potrebe doma upokojencev. Uredi se prometna povezava Slovenske ceste in Zavrti. Skladno z predvideno ureditvijo in pogoji pristojnih nosilcev urejanja prostora je potrebno spremeniti in dopolniti posebne določbe za obravnavani morfološki enoti.

2. Območje sprememb in dopolnitev

Območje sprememb in dopolnitev obsega območje urejanja M7, morfološka celota 1V-j – Stari trak ter del območja M3/4S-a na območju, ki ga ureja Odluk o prostorskih ureditvenih pogojih – Center Mengeš.

3. Način pridobitve strokovnih rešitev

Izdelava sprememb in dopolnitev skladno s potrebami investitorja in usmeritvami nosilcev urejanja prostora. Izdelovalca izbere investitor sprememb in dopolnitev Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih – Center Mengeš.

4. Roki in terminski plan za pripravo sprememb in dopolnitev Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih – Center Mengeš in njegovih posameznih faz

dejanje	terminski plan
Začetek – sklep o pripravi, objava v uradnem glasilu	-
Priprava osnutka	14 dni
Smernice: Vloga Pridobivanje smernic Odločitev o CPVO	5 dni 30 dni
Priprava dopolnjenega osnutka Izdelava dopolnjenega osnutka *Priprava okoljskega poročila *Preverba kakovosti okoljskega poročila	14 dni 14 dni 14 dni
Prva obravnava na Občinskem svetu Občine Mengeš	
Sodelovanje javnosti Obvestilo javnosti o javni razgrnitvi Javna razgrnitev in javna obravnava v času javne razgrnitve *Javna razgrnitev okoljskega poročila	7 dni 30 dni 30 dni
Priprava predloga Preučitev pripomb in predlogov javnosti na dopolnjeni osnutek, priprava stališč	21 dni
Mnenja nosilcev urejanja prostora Vloga za mnenja Pridobivanje mnenj *Opredelitev NUP o sprejemljivosti vplivov s stališča svoje pristojnosti *Sklep o potrditvi sprejemljivosti vplivov izvedbe	5 dni 30 dni 30 dni
Sprejem na Občinskem svetu Občine Mengeš	
Objava v uradnem glasilu občine	

*** Spremembe in dopolnitve PUP se ne nanašajo na namensko rabo območja sprememb ampak na organizacijo in razporeditev posameznih ureditev

- 5. Nosilci urejanja, ki podajo smernice za načrtovane prostorske ureditve iz njihove pristojnosti
- Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za celovito presojo vplivov na okolje, Dunajska c 48, Ljubljana
- Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Urad za upravljanje z vodami, Einspillerjeva 6, 1000 Ljubljana
- Javno podjetje Prodnik, d.o.o. (voda, kanalizacija in odvoz smeti), Savska 34, Domžale
- Telekom Slovenije, PE Ljubljana, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana
- Elektro Ljubljana, PE Ljubljana okolica, Slovenska cesta 58, 1516 Ljubljana
- RS, Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana
- Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, Mengeš
- Zavod za varstvo kulturne dediščine, OE Kranj, Tomšičeva 7, 4000 Kranj
- Petrol d.o.o., Dunajska c.50, 1527 Ljubljana

6. Obveznosti v zvezi z financiranjem priprave sprememb in dopolnitev PUP MENGEŠ - CENTER MENGEŠ:

Investitor priprave sprememb in dopolnitev Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih – Center Mengeš je MTB d.o.o., Meljska cesta 36, 2000 Maribor.

Številka: 3505-3/2008

Datum: 12. 2. 2008

Župan
Franc Jerič